Dit artikel is exclusief voor abonnees

UPRISING RECENSIE

Met een honderdkoppig koor spat *Uprising* door Opera Zuid twee uur lang overtuigend van het podium: vijf sterren

Maurice Wiche

14-11-2026, 15:30

Luisteren Delen

Fragment uit de opera Uprising © Joost Milde

Maastricht Uprising is een community-opera: een soort van nieuw genre waarin een grote rol is weggelegd voor een honderdkoppig amateurkoor uit alle lagen van de bevolking. De solisten zijn uitstekend gecast, en het koor zingt zuiver en alert.

★★★★★

Hoe moet het verder met Opera Zuid, dat al jaren kampt met een te lage subsidie (1.9 miljoen euro)? Vorig jaar konden ze bij hun seizoensopening nog overleven dankzij de genereuze steun van een cordon sponsors. Dit jaar zijn ze, waarschijnlijk noodgedwongen, de samenwerking aangegaan met Het Geluid Maastricht en De Nationale Opera. Saillant detail: het laatste gezelschap – subsidie: 33 miljoen euro (!) – vroeg onlangs aan het publiek of ze geld wilden doneren voor de kostuums van Wagners *der fliegende Holländer*. Tja.

Uprising is een zogenaamde community-opera: een soort van nieuw genre waarin een grote rol is weggelegd voor een honderdkoppig amateurkoor uit alle lagen van de bevolking. In het verhaal is sprake van een kind (Lola Green) dat zich zorgen maakt over het klimaat, en in opstand komt: ze weigert naar school te gaan, zeer tegen het zere been van haar moeder, die juist ijvert voor een snelweg door het bos. Van daaruit ontwikkelen zich twee polen: de groeiende klimaatbeweging, gesymboliseerd door het community-koor, en de spanningen in het gezin.

Fragment uit de opera Uprising © Joost Milde

Beiden krijgen wat ze verdienen op het grote, open podium, waarvan iedere centimeter volop wordt benut. Het regisseursduo Romy en Gable Roelofsen blijkt daarbij een ware meester in het hanteren van een grote massa: er is volop beweging, maar nooit wordt het oog overvoerd. Knap is de suggestieve kracht van hun beelden, die grote decorstukken overbodig maakt, en daarnaast kien appelleert aan de fantasie.

Die suggestieve kracht komt treffend overeen met de kersverse partituur van de Brit Jonathan Dove – op traditionele leest geschoeid – die de tekst fantasievol inkleurt. Het is misschien wel het meest indrukwekkende wapen van de voorstelling: voortdurend borrelen er onderliggende emoties omhoog uit de orkestbak, als een muzikale blaasbalg die de zangers voorzien van tintelende vibraties. Dirigent Manoj Kamps stuurt Philzuid met kalmte en overzicht, en blijkt een rots in de branding.

Madeline Saputra (Lola Green) beschikt over een maagdelijke sopraan die zo kwiek is als kwikzilver, Ingeborg Bröcheler (Angela Green, haar moeder) maakt indruk met haar kwaliteitsvolle rondborstige mezzosopraan, en Quirijn de Lang (Clive Green, haar vader) straalt met zijn gespierde bariton. Het koor zingt zuiver en alert, en de diverse kleine rollen die vertolkt worden door amateurs vertonen weliswaar rafelrandjes, al is dat functioneel: zij vertolken de stem van het volk.

Fragment uit de opera Uprising © Joost Milde

Maar de grootste verdienste van *Uprising* is dat het verhaal in een gestage, niet-aflatende spanningsboog overtuigend invoelbaar wordt gemaakt.

Uprising van Jonathan Dove door Opera Zuid

Waar: Theater aan het Vrijthof (13-11)
Nog te zien in Limburg: Theater Heerlen (15-11)

Media & Cultuur | Theater | Parkstad Limburg Theater | Theater aan het Vrijthof